

Oli noitakoulun uuden lukukauden ensimmäinen päivä, ja minä heräsin aikaisemmin kuin kukaan muu perheestäni.

”Tehdään aamiaista kaikille”, sanoin lemmikkilohikäärmeelleni Violalle, kun se lepatteli korvani vieressä. ”Se on mukava yllätys!”

Viola päästi pikku tuhahduksen, ja violet-

teja lieskoja pöllähti
sen kuonosta. Minä
taputtelin ne hätäisesti
keittiöpyyhkeellä sammuk-
siin; äiti suhtautui hassusti
kärventymisen jälkeen, joita oli ympäri taloa.

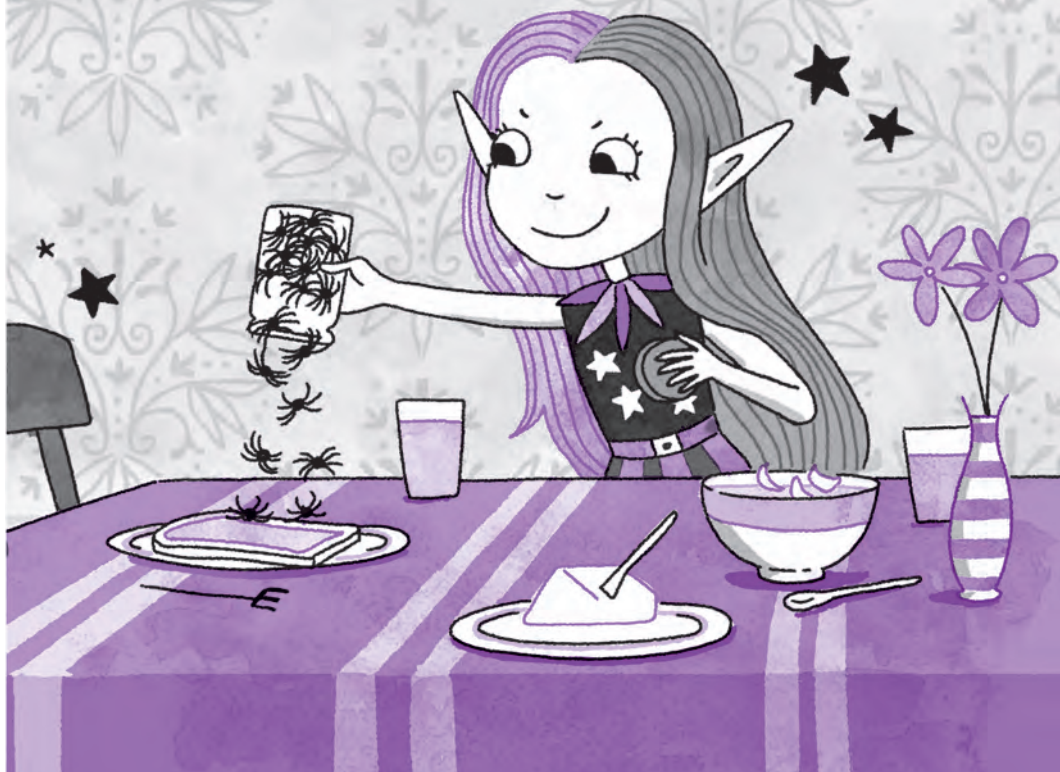
Katoin kulhoja sekä lautasia pöytään ja
laitoin leipää paahtimeen äitiä varten. Meidän
perheessämme kaikki syövät hyvin erilaiset
aamupalat. Minun äitini on noita, ja hän syö
kaikenlaisia kamaluuksia. Hänen suosikkiaa-
miaisensa on paahtoleipä, jolle on siroteltu
hämähäkkejä. Isäni puolestaan on keiju. Hän
syö aamuisin mesijogurttia ja ison läjän
vihersalaattia. Keijut nimittäin rakastavat
luontoa!

Leipä pompahti paahtimesta, ja minä

kurotin äidin tölkkiä, jossa
oli paahdettuja hämähäkkejä.

”Yäk”, sanoin, kun kaadoin niitä keon
äidin paahtoleivälle.

Sitten laitoin isälle jogurttia ja kukkien
terälehtiä kulhoon. Tämän jälkeen aloin
valmistaa minun ja Wilburin aamiaista.

Wilbur on puoliksi keiju kuten minäkin,
mutta hän ei tahdo myöntää sitä. Hän väittää
olevansa täysi velho suurimman osan ajasta.
Minua ei haittaa, että olen osittain keiju,
mutta tunnen ehdottomasti olevani enemmän
noita. Siksi päätin mennä *Neiti Värttinäluun*
noitakouluun nuorille neidoille.

Kun levitin voita Wilburin paahtoleipä-
viipaleelle, silmäni osuivat äidin hämähäkki-
tölkkiin, joka oli työtasolla. Ilkeä idea juolahti
mieleeni.

"Mene pois!" sanoin sille.

Mutta ajatus ei mennyt
pois. Varpaitani kihelmöi
tuuma pikku kiusan-
teosta.

Vedin äidin hämähäkkitolkin luokseni ja
kauhaisin haarukalla yhden elukan tolkista.
Pudotin sen Wilburin paahtoleivälle ja
lätkäisin päälle runsaasti hilloa. Hän ei
huomaisi sitä ennen kuin tuntisi sen ratisevan
suussaan. Kikatin, kun ajattelin, miltä Wilbur
näyttäisi löytäessään hämähäkin! Kumpikin
meistä inhosi noitien ruokaa.

”Aamiaisaika!” huusin yläkertaan.

”Olipa huomaavaista
sinulta tehdä
kaikille aamiaista,

Mirabelle”, isä totesi istuutuessaan
ruusunterälehtijogurttinsa ääreen.

Minä hymyilin herttaisesti ja seurasin
Wilburia silmänurkastani.

”Toivottavasti tämä on merkki tulevasta”,
äiti sanoi.

”Mitä tarkoitat?” kysyin.

”No, on uuden lukukauden ensimmäinen
päivä”, äiti selitti. ”Minä toivon, että sinä
aloitit niin kuin aiot jatkaa. Minä en halua

kuulla yhtään opettajasi
raporttia kepposistasi tänä
vuonna.”

”Ai”, sanoin ja tunsin,
kuinka poskeni puner-
tuivat pikkuisen.

Wilbur haukkasi toisen kerran hillopaahto-
leivästään.

Krunks.

Nielaisin. Äiti rypisti otsaansa. Wilbur
lakkasi pureskelemasta, minkä jälkeen hänen
kasvonsa muuttuivat erittäin valkoisiksi.

Hän sylkäisi suunsa tyhjäksi lautaselleen
ja tuijotti kauhistuneena hämähäkin jalkoja,
jotka työntyivät ulos puoliksi pureskellusta
leivästä.

”MIRABELLE!” hän huusi
vihaisena.

Sitten hän otti pureskellun ruoan hämähäkkeineen ja heitti sen minua kohti.

Kumarruin juuri ajoissa!

”Mirabelle!” äiti toisti, ja hänen silmänsä muuttuivat hyvin tummiksi ja säkenöiviksi, niin kuin aina hänen suuttuessaan. Hänen suupielensä kuitenkin nyki hienoisesti.

Minun äidissänikin on ilikikuri-
nen puoli, mutta hän tekee parhaansa kätkeäkseen sen.

”Anteeksi”, sanoin,
vaikka minun oli vaikea saada pyyntö ulos suustani, koska yritin olla nauramatta. Isä näytti oikeasti pettyneeltä, ja hän pyöritti

lusikkaansa huolestuneena jogurtissaan.

”Toivon, ettet ole laittanut hämähäkkejä MINUN jogurttiini!” hän sanoi.

”Tiedät, että minä olen kasvissyöjä. Tämä oli todella häpeällistä, Mirabelle! Toivon sinulta parempaa käytöstä tänä vuonna noitakoulussa.”

Puoli yhdeksältä minä ja Wilbur olimme valmiina ulko-ovella luutinemme.

”Mukavaa ensimmäistä päivää taas koulussa”, äiti toivotti ja suukotti meitä kumpaakin poskelle.

”Ja muistakaa käyttäytyä!”
isä sanoi.

”Minä käyttäydyn aina kunnolla”, Wilbur huomautti närkeästyneesti.

”Minä en tarkoittanut sinua”, isä huomautti ja tuijotti merkitsevästi minua.